

מקור המאמר בזוהר פרשות ואthanן דף רסו ע"א-ב
הומר הפגום ביריתו בגואה

עד שָׁהֵיו הַלְכִים אָמַר רַבִּי אָבָא, מה זה שְׁכֹתוֹב (ירמיה ב) אֶתְּנִי עָזְבוּ מִקּוֹר מִים חַיִים לְחַצֵּב לָהֶם בָּאוֹרוֹת וְגוֹ. אֶתְּנִי עָזְבוּ, דָא הוּא מִאן דְמַשְׁקָר בָּאת רְשִׁימָא קְדִישָׁא. וְבָמָה מַשְׁקָר בֵּיה. דְעִיֵּל לֵיה בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, כִּמָה דָאָת אָמַר (מלכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל נִכְרָא, דָאָקָרִי (ירמיה ב) בָּאוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים. דָהָא עַמְינָן עֻזְבָּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלָּות אָקְרוּ בָּוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים.

וְשָׁל יִשְׂרָאֵל נִקְרָא בָּאָרֶת מִקּוֹר מִים חַיִים, זו הַרְשׁוֹת הַקְדּוֹשָׁה, הַאֱמֹנוֹת הַקְדּוֹשָׁה, וְנִקְרָא בָּאָרֶת נִובָעָת, שָׁפָים צָלוּלִים יוֹצְאִים וּנְזֹלִים מִמְּנָנוֹ, כִּמוֹ שְׁנָאָמָר (שיר ד) וּנְזֹלִים מִן לְבָנוֹן. (משל ה) וּנְזֹלִים מִתּוֹךְ בָּאָרֶת. וְכֹתוֹב (שיר ד) מַעֲין גְּנִים בָּאָרֶת מִים חַיִים. הַצְדָה הַאָחֵר נִקְרָא בָּאוֹרָת נִשְׁבָּרִים אָשָר לֹא יָכְלוּ הַמִּים. (מהו אלא הַהְיא וּכְיָה)

בָּא וְרָאָת, נָהָר שְׁשׁוּפָע וּיֹצֵא מִשְׁקָה לְכָל הַגָּן (ימריה לכל הגן) וּמְרוֹהָה לְכָל מִקּוֹם וּמִקּוֹם, כִּמוֹ שְׁבָאָרֶנוּ, עד שְׁמַמְלָא (שמג'ע) אָתוֹ מִקּוֹם בְּגַן, שְׁנִקְרָא בָּאָרֶת מִים חַיִים. וּמִשְׁם נְזֹנִים עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים (עלמות תְּחִתּוֹנִים), כִּמוֹ שְׁנָאָמָר (בראשית ב) וּמִשְׁם יִפְרֹד.

עַד דְהָוּ אָזְלִי, אָמַר רַבִּי אָבָא, מָאִי דְכִתְיב, (ירמיה ב) אָזְלִי עָזְבוּ מִקּוֹר מִים חַיִים לְחַצֵּב לָהֶם בָּאוֹרוֹת קְדִישָׁא. וְבָמָה מַשְׁקָר בֵּיה. דְעִיֵּל לֵיה בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, כִּמָה דָאָת אָמַר (מלכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל נִכְרָא, דָאָקָרִי (ירמיה ב) בָּאוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים. דָהָא עַמְינָן עֻזְבָּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלָּות אָקְרוּ בָּוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים.

וְדִיְשָׁרָאֵל, אָקָרִי בָּאָר מִקּוֹר מִים חַיִים, דָא רִשׁוֹתָא קְדִישָׁא, מִהִימְנוֹתָא קְדִישָׁא. וְאָקָרִי בָּאָר מִבּוּעִי דְמַיִין צְלִילָן, נְפָקִין וּנְזֹלִין מִנָּה, כִּמָה דָאָת אָמַר (שיר השירים ד) וּנְזֹלִים מִן לְבָנוֹן. (משל ה) וּנְזֹלִים מִתּוֹךְ בָּאָרֶת. וְכִתְיב (שיר השירים ד) מַעֲין גְּנִים בָּאָר מִים חַיִים. סְטוֹרָא אַחֲרָא אָקָרִי בָּאוֹרָת נִשְׁבָּרִים. אָשָר לֹא יָכְלוּ הַמִּים. (ס"א מ"ה, אַלְאָה הַהְיא וּכְיָה).

תָא חַזִי, נָהָרָא דְנִגְיִיד וּנְפִיק, אַשְׁקִי לְכָל גִּינְתָּא, (ס"א וּרְוי לְכָל גִּינְתָּא) וּרְוי לְכָל אֶתְר וְאֶתְר, כִּמָה דָאָקִימָנָא, עד דְמַלִּי (נ"א דמ"ט) לְהַהְיא אֶתְר בְּגִנְתָּא, דָאָקָרִי בָּאָר מִים חַיִים. וּמְתַפֵּן אַתְּנוֹ עַלְאיִין וְתַּתְּאיִין, (נ"א עַלְמִין תַּתְּאיִין) כִּמָה דָאָת אָמַר (בראשית ב) וּמִשְׁם יִפְרֹד.

וּיֹצֵא מִשְׁקָה לְכָל הַגָּן (ימריה לכל הגן) וּמְרוֹהָה לְכָל מִקּוֹם וּמִקּוֹם, כִּמוֹ שְׁבָאָרֶנוּ, שְׁנִקְרָא בָּאָר מִים חַיִים. וּמִשְׁם נְזֹנִים עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים (עלמות תְּחִתּוֹנִים), כִּמוֹ שְׁנָאָמָר (בראשית ב) וּמִשְׁם יִפְרֹד.

וכל אינון סטראן דסטר שמאלא, לא משתקין
מההוא נביעו דמיין נביין, בגין דאיון
מסטרא דשאר עמיין, ואקרו בורות נשברים. ומאן
דמשקר בשמא (נ"א בראשית) קדיישא בההוא סטרא,
אתדק בבראות נשברים אשר לא יכולו המים, ולא
עילי לתרפין. וזהו דודי לנטרא ליה, זכי לאתשקייא
מההוא נביעו דנחלה (באלמא דין) בעלה דאתי, זכי
דאתמלי ההוא באר עלאה, לנגדא ברכאנן לעילא
וთטא. זפה אהו בעלה דין, ובעלה דאתי, על
דא כתיב, (ישעה נה) והיית בגן רוחה וכמוצא מים אשר
לא יכובו מימי.

ווי למאן דמשקר בראשמא קדיישא, דהא משקר (ד'
רש"ו ע"ב) בשמא עלאה. ולא עוד, אלא דגרים להאי
באר דלא אתברכאנן, וקרינן עלייה (דברים כב) כי הוציא
שם רע על בתולת ישראל. בתולת ישראל דייקא.
ואוקטיה רבינו שמעון באתריה, מאן דשיי תסקופי
מלין על אנטיה קדמיתא, ואפיק עליה שום ביש,
כמה דאפיק לעילא, דכתיב כי הוציא שם רע על
בתולת ישראל סתם.

בתולת ישראל הוּקָא. ובארו רבינו שמעון במקומו, מי שם עליות דברים
על אשתו הראשונה ומוציא עליה שם רע - כמו שהוציא לעלה, שכתב כי הוציא שם
רע על בתולת ישראל סתם.

וכל אותם צדים של צד שמאל לא משים מאותה
נביעה המים הנובעים, מושום
שהם מצד שאר העמים, ומי
ונקראו בארץ נשברים. ומי
שמשקר בשם (פרשם) הקדוש
באותו צד, נדק בבראות
נשברים אשר לא יכולו
המים, ולא נכנסים לשם.
באותו שזכה לשמר אותו,
זכה להיות משקה מאותו
מניע של הנחל (בעולם הזה)
בעולם הבא, זוכה
שתתמלא אותה באר עליונה
להשפיע ברכות למטה
ולמטה. אשריו בעולם הזה
ובעולם הבא. על זה כתוב,
(ישעה נה) והיית בגן רוחה
וכמוצא מים אשר לא יכובו
ימי.

אווי למי שמשקר בראשם
הקדוש, שהרי משקר בשם
העליזון, ולא עוד, אלא
שגורם לבאר הזאת שלא
מתברך, וקוראים עליון (דברים
כב) כי הוציא שם רע על
בתולת ישראל. בתולת ישראל
על אשתו הראשונה ומוציא עליה
רע על בתולת ישראל סתם.

והלך זה, כמו זה שאמר רבי חייא אמר רבי יוסי, בתוליה ירצה שבע ברכות, שמתברכת שבע, משום שבתולית ישראל ירצה שביע שבע ברכות, ועל זה נקראת בת שבע.

ואשה אחרת, מי הברכות שלה? ברכות בעז ורות, כמו שנאמר (רות ז) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתנו לך את גנו, שוקאי עדים יתנו לך את גנו.

בתוליה מתברכת שבע, ולא אשה אחרת בסוד זה.

ואז לא היה כי דאמր רבוי חייא אמר רבוי יוסי, בתוליה יורת שבע ברכות, דאתברכה בשבע, בגין דבתולית ישראל יורת שבע ברכן, ועל דא אתקורי בית שבע.

ואנחתא אחרא, מאן ברכאן דיליה. ברכתא דבעז ורות, כמה דעת אמר, (רות ז) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתנו לך את גנו, הדאי בתוליה בשבע אתברכה, ולא אנתה אחרא ברוזא דא.

בתוליה מתברכת שבע, ולא אשה אחרת בסוד זה.

ספר אור הזוהר (עמוד 360)

מברא מכאן שספר הזוהר היה עתיד להיות גנו, ובאותו זמן יתרחשו המלכים העליונים והם המלכים עד שיבוא דרא בתראה, שאו יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים והמטפחים בו יבוא משיח, כי ת מלא הארץ דעה את השם בספטו, אשר זה יהיה ספר קורבה לכיאתו... ואני יהודה בן לאדרוני החכם וחסיד רבינו יעקב חיט עליו בשלום, בהיותי בספר טעמתי מעט דבר ואורי עני, ונתקתי אל לבי לדרש ולטור בחכמה, והלכתי מטייל אל תל לאסף כל מה שימצא מהספר הנופר [בימיו לא נדפס עドין ספר הזוהר, והוא נפוץ בצייר קנטוריסים]. ואספה מעת פה ומעת פה עד שרפו היה בידי מהגמצא ממנה. ואני מאמין באמונה גמורה כי יוכות זה עמד לי בכל הצלאות הרעות אשר מצאנו בירוש ספר, אשר כל שומעם תעלנה שתי אוניו. (הקדמת רבינו יהודה חיט לספר מנת יהודה)

פרק כ –

רבי שמעון בר יוחאי תלמיד מבחן לרבי עקיבא

א) רבי שמעון בן יוחאי היה אחד מן התנאים הגדולים בהדור השני שאחר חרבן בית שני רבי שמעון בן יוחאי, ראש ה"חבריא קדרישא" שהשתתפו בחבור ספר הזוהר הקדוש, היה אחד מן התנאים הגדולים בהדור השני שאחר חרבן בית שני, בזמן גזרות קשות של מלכות רומי על עם ישראל. שאאר חברי ה"חבריא" הם: רבי אלעזר בן נא, רבי אבא, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזיה בר רב, רבי חייא, רבי יוסי ורבי יוסא.

ב) רבי שמעון בן יוחאי נולד בארץ ישראל במרון, ביום ל' ג בעמר התנא הרגול רבי שמעון בן יוחאי נולד בארץ ישראל, באرض הגליל, ונאסף על עמו זקן ושבע ימים בכפר מרון, לא הרחק מעיר צפת, ביום ל' ג בעמר.

ג) רשב"י היה תלמידו המבחן של התנא הגדול רבי עקיבא.

היה תלמידו המבחן של התנא הגדול רבי עקיבא, שקרא לו "בני". (מעילה דף ז) רבי שמעון בן יוחאי היה מחמשת התלמידים של רבי עקיבא שנשאו בחים אחרי שמונה עשרים וארבעה אלף תלמידים של רבי עקיבא, ואותם חמישה תלמידים העמידו והוכיחו את התורה בזמן הקשה ההוא. (יבמות דף ס"ב)